

Legenda alebo skutočnosť

Vianočné sviatky sú už za nami. Aj keď to neboli sviatky, aké si zvyčajne predstavujeme, alebo vykresľujeme Vianoce s mäkkou snehovou pokrývkou, ale sviatky s hmlou, dažďom s poľadovicou a blatom, predsa to boli nádherné Vianočné sviatky, čo sa týka tej duchovnej stránky. V tejto chvíli už máme odpratané vianočné stromčeky, deťom zovšedneli darčeky a hračky a možno sú už aj polámané alebo pokazené.

Aj v liturgii, v tomto bohoslužobnom poriadku doznievajú spevy anjelov a úžas pastierov. Ešte 2. februára, na štyridsiaty deň po Narodení Pána sa akosi na chvíľku vrátíme do prostredia Betlehema. Budeme prežívať, ako dieťa Ježiš bol prinesený do chrámu, aby bol obetovaný Bohu, aby ako prvorodený bol vykúpený symbolickou obetou dvoch hrdličiek alebo holúbkov.

Dnes sa nám však Kristus predstavuje ako dospelý, tridsaťročný muž, ktorý prichádza k Jánovi Krstiteľovi, aby bol ním pokrstený a aby bol ním i Bohom uvedený na scénu tohto sveta, aby bol predstavený ľudu a aby sa ujal svojej verejnej činnosti.

Čo sa dialo s Kristom od tej poslednej správy v evanjeliu, keď bol Jozef vo sne napomenutí anjelom, aby vzal matku i dieťa a odišiel do Egypta, pretože Herodes chcel zabiť toto dieťa? Potom je zmienka len o tom, že sa po Herodesovej smrti vrátili do Nazareta. Čo sa dialo po celú tú dobu od návratu do vlasti až po tú dobu, keď Ježiš dovŕšil tridsať rokov svojho života?

Je to zahalené tajomstvom: Len jeden jediný krát sa to tajomstvo poodhrnie, keď čítame, ako keď v dvanástich rokoch putoval so svojimi rodičmi do Jeruzalemského chrámu, kam jeho rodičia chodievali každý rok na Veľkonočné sviatky, ako sa im tam stratil, ako ho hľadali a našli v chráme. A zasa ticho, osemnásť rokov tajomstva mlčania. To je obdobie, ktoré nazývame: **skrytý Pánov život**. Svätý Lukáš, evanjelista, celé toto obdobie zhrňuje len do niekoľkých krátkych viet: „Vrátil sa s nimi do Nazareta a bol im poslušný. Jeho matka zachovávala všetky tieto tajomstvá vo

svojom srdci a premýšľala o nich. Ježiš sa vzťahoval v múdrosti, veku a milosti u Boha i u ľudí.“

Tu si musíme predstaviť, že žil v úplne jednoduchom, nenápadným ľudským živote. Prežíval celý ľudský vývoj od svojho detstva až po roky dospelosti. Dospieva po telesnej stránke, ale dospieva jeho rast a sila najmä po tej stránke duchovnej. Pred pohľadom ľudí nadobúda poznanie a remeselnícku zručnosť ako tesár. O ničom ľudskom nepovedal: „To sa ma netýka.“ Všetkému sa podrobil. Až do tej chvíle, ktorú zaznamenáva svätý Matúš, apoštol a evanjelista, slovami: „Ježiš prišiel z Galiley k Jordánu za Jánom, aby sa mu dal pokrstiť.“

Toto stretnutie Krista s Jánom je sprevádzané podivuhodnými úkazmi: V tom sa mu otvorilo nebo a on videl Božieho Ducha, ktorý ako holubica zostupoval a prichádzal na neho. A z neba zaznel hlas: „Toto je môj milovaný Syn, v ktorom mám zaľúbenie.“

Keď si to tak všetko dávame do súvisu, vidíme, že okolo narodenia Krista, jeho života a pôsobenia sa nakopuje množstvo tajomstiev, vecí, ktoré sú pre nás nepochopiteľnými. Či je to zvestovanie jeho narodenia anjeli, spev anjelov pri Betleheme, varovanie prostredníctvom anjela Jozefovi vo sne, teraz zostúpenie Ducha Svätého a hlas z neba a napokon množstvo nadprirodzených udalostí v jeho živote a nakoniec, jeho zmŕtvychvstanie. Toto všetko sa môže človeku, ktorý je uzavretý len do hmotnej skutočnosti, do tohto hmotného sveta, ktorý nechce uznať skutočnosť Boha pre ktorého: „nie je nič nemožné.“, zdať ako neskutočné, nepravdepodobné alebo nemožné. Vtedy sa hovorí len o vianočnej legende, o zbožnej rozprávke, ako sa chudobným ľuďom narodilo v maštaľke dieťa. Ba dokonca, že sa Kristus ani nenarodil a toto všetko je len výmysel neskoršej doby.

Ako sa na toto všetko máme pozerieť, ako to máme prijímať? To závisí len od každého z nás.

Krst Krista v Jordáne (de Wit)

R: Pán požehná svoj ľud pokojom.

1. Vzdávajte Pánovi, synovia Boží, vzdávajte Pánovi slávu hodnú jeho mena, v posvätnom rúchu klaňajte sa Pánovi.
— **R.**
2. Hlas Pánov nad vodami; Pán nad veľkými vodami!
3. Hlas Pánov - taký mohutný! Hlas Pánov - taký veľkolepý!
— **R.**
4. Zahrmel Boh veleby a v jeho chráme všetci volajú: Sláva!
5. Pán tróni nad záplavami vôd, Pán bude tróniť ako večný kráľ.
— **R.**

Mám ťa rád, verím ti, vybral som si teba, potrebujem ťa, si pre mňa dôležitý. Hoci tieto slová v bežnej komunikácii nepočujeme príliš často, predsa každému dobre padne, ak nás niekto z blízkych povzbudí a uistí o svojej priazni a sympatii. Život prináša chvíle, kedy človek zvlášť potrebuje počuť, že má svoju hodnotu, že niekto o neho stojí, že niekto s ním ešte počíta.

Evanjelium sviatku Krstu Pána opisuje samotnú udalosť krstu. Ján krstí Ježiša v Jordáne. „V tom ako vystupoval z vody, videl otvorené nebo a Ducha, ktorý ako holubica zostupoval na neho. A z neba zaznel hlas: „Ty si môj milovaný Syn v tebe má zaľúbenie.“ Kristus sa pokorne zaradzuje medzi hriešnikov a prijíma krst od Jána. Na tento jeho prejav poníženia voči nám hriešnikom, odpovedá Otec slávnostným vyznaním. Ježiš môže nielen počuť, ale aj zakúsiť Otcovo zaľúbenie. Hoci vždy bol a je jeho milovaným Synom, pri tejto udalosti môže nanovo prežiť Otcovu blízkosť a lásku. Pri krste v Jordáne je Kristus uistený, že Otec je na jeho strane. Toto uistenie prichádza vo chvíli, ktorá bezprostredne predchádza jeho verejné účinkovanie. Pre Ježiša bol krst prijatím a začiatkom jeho poslania ako trpiaceho služobníka. Boží služobník potrebuje povzbudenie a istotu, že Otec je pri ňom, pri jeho činnosti, že ho sprevádza pri všetkom čo koná. Píše o tom aj prorok Izaiáš v prvom čítaní. „Hľa môj služobník, priviniem si ho, vyvolený môj mám v ňom zaľúbenie. Ja, Pán, som ťa povolal v spravodlivosti a vzal som ťa za ruku.“ V Otcovom uistení a vyjadrení lásky k svojmu synovi Ježišovi Kristovi môžeme nájsť dôležité povzbudenie aj pre náš osobný vzťah s Bohom. Tieto slová sa nepriamo vzťahujú aj na nás. Boh si nás v Ježišovi Kristovi tiež vyvolil a zamiloval. Vo sviatosti krstu sme boli prijatí za Božie deti a vstúpili sme do vzťahu s ním. Kresťan sa krstom sviatostne pripodobňuje Ježišovi.

A predsa v konkrétnom živote akoby sme často zabúdali na toto Božie vyvolenie a zamilovanie zo strany Boha. Prežívame rôzne ťažkosti, problémy, pocity samoty, nespokojnosti, obavy s budúcnosťou. Myslíme, že Boh je ďaleko od nášho života, že sme vo všetkom odkázaní a ponechaní len sami na seba. Práve v takýchto chvíľach potrebujeme počuť slová, ktoré zazneli s otvoreného neba, v ktorých Boh ubezpečuje o svojej láske a blízkosti.

Kresťanské náboženstvo prinieslo nový pohľad na Boha. Jedine Boh Izraela, je Bohom, ktorý miluje osobne. Človek jestvuje z moci jeho stvoriteľského Slova. To znamená, že jeho stvorenie mu je drahé, pretože on sám ho chcel mať, on ho „urobil“. V iných náboženstvách je Boh len nejaká veľmi vzdialená existencia, ktorá s človekom nekomunikuje. V kresťanstve nám Boh ide v ústrety tým, že sa nám zjavuje ako Otec, ktorého sa nemusíme báť. Môžeme ho oslovovať Otec. Až keď človek pochopí, že ho má Boh rád, stane sa skutočným kresťanom. Pri krste sme všetci prijali pozvanie k plnosti a dokonalosti kresťanského života. Vedomie a prežívanie Božej lásky nech nám pomáha dosiahnuť tento cieľ.

František Knapík

Učme sa spoločne správne modliť a spievať

Slávna Matka Spasiteľa (JKS 308)

Slávna Matka Spasiteľa,
hviezda morská putujúcich;
brána nebies otvorená,
buď pomocou padajúcich.

Zastaň nás, ó milostivá,
ved' keď si ty porodila
svojho Boha, Stvoriteľa,
príroda sa zadívala.

Matka, **ty si pred pôrodom**
i po ňom vždy **panna** bola;
oroduj vždy za nás hriešnych
tam u nášho Spasiteľa.

Obyčajný dobrý otec nie je nijaký patriarcha, ktorý všetko riadi a nestrpí nijaký odpor. Nie je iba životelom, ktorý pozná jedine svoju prácu a nemá čas na to, aby bol len obyčajným dobrým otcom.

Obyčajný dobrý otec je muž, ktorý spolu so svojou ženou vytvára zo štyroch stien bytu domov, v ktorom sa dá žiť, smiať sa i plakať, kde sa ľudia hádajú a znovu zmierujú, a kde sa všetci cítia dobre.

Obyčajný dobrý otec je muž, ktorý si nechá ujsť príležitosť nechať sa povýšiť len preto, aby mohol byť viac doma. Muž, ktorý pokolíše spiace bábätko, ktorý sa hrá s deťmi, ktorý vie variť i umyť riad a chce mať pokoj, keď má zlý deň.

Obyčajný dobrý otec dodáva domu väčšiu bezpečnosť než všetky poistenia budov na svete. Je nezaplátiteľný. S ním sa vyriešia samy od seba mnohé problémy, ktoré by ináč dali zabráť psychiatrom.

*Byť jednoducho taký dobrý, že sa už
nič nedá zlepšiť.*

Phil Bosmans „Daruj úsmev“

Sväté omše v 1.týždni cezročného obdobia (C)

11.I. pondelok

17.00 Za + Jozefa Hrdloviča

12.I. utorok

17.00 Za + Alexandra

13.I. streda

17.00 Za + Milana Jurčáka

14.I. štvrtok

17.00 Za + Julianu Širokú a rodičov

15.I. piatok

17.00 Za + Simeona a Štefaniu Kulifajových
a syna Václava

16.I. sobota

8.00 Za + Alexandra

Upratovanie kostola č.d. 254 – 284

17.I. 2. Nedeľa v cezročnom období (C)

8.00 Za + Alexandra

9.15 Za famíkov

Liturgický kalendár

11.I. pondelok sv.Hygin, pápež
12.I. utorok sv.Aelred, opát sv.Ernest, mučeník
13.I. streda sv.Hilár, biskup a učiteľ Cirkvi
14.I. štvrtok sv. Félix z Noly, kňaz
15.I. piatok sv.Arnold Jansen, kňaz
16.I. sobota sv. Marcel I., pápež

Anjel *Statočnosti*

Statočnosť patrí medzi štyri najdôležitejšie cnosti. Prapôvodne to bola cnosť vojakov. No filozofi v nej videli postoj, ktorý potrebuje každý človek, aby mohol svoj život skutočne prežiť. Statočnosť nie je len schopnosť presadiť sa, ale predovšetkým odvaha dôsledne sa držať toho, čo človek spozná ako správne. Statočný človek sa nedá tak ľahko ovplyvniť konfliktami. Neprispôsobuje sa trendu, aby bol u všetkých obľúbený. Stojí za sebou aj vtedy, keď sa proti nemu postavia druhí. Nemecké slovo tapfer (statočný) prapôvodne znamenalo „pevný, ťažký, významný, výbojný, pribojný, smelý, srdnatý“. Statočný človek nie je zurvalec. Je pribojný a smelý. Slovo smelý vlastne vychádza zo slov „vedieť“ a „múdry“. Statočnosť teda vyžaduje, aby človek správne posúdil situáciu a potom smelo urobil to, o čom zistil, že je to správne. Statočnosť je niečo iné ako odvaha. Človek má odvahu, no statočnosť nadobúda. Odvaha je niečo aktívne. Statočnosť sa preukazuje práve v pasívnosti, vo vytrpení bolesti. Opakom odvahy je sklúčenosť, beznádej, opakom statočnosti je zbabelosť. Statočnosť treba vždy odznova nadobúdať. Veď každý z nás pozná aj zbabelosť. Všetci máme tendenciu poddávať sa strachu a ustupovať pred nebezpečenstvom. Anjel statočnosti stojí pri nás, keď prekonávame svoj prirodzený sklon a vyberieme sa tam, kde nás práve potrebujú.

Statočný je ten, kto bolesť skôr prijíma a snaží sa ju čo najlepšie vydržať. Statočný je ten, kto sa neopustí, keď ho postretne nešťastie. Zostane stáť. Vydrží situáciu, aj keď ho bolí. Nevyhýba sa bolesti, ale prechádza ňou. Nezničí ho bolesť ani smútok. No ani sa nestáva necitlivým. Vopred vidí možnosť straty milovaného človeka, jasne spoznáva, že jeho choroba sa končí smrťou. Napriek tomu zostáva stáť. Vydrží to, čo od neho žiada Boh. A v tejto statočnosti rastie človek. Stáva sa múdrom a silným. Nemusíš si dokazovať svoju statočnosť.

A nemusíš ani byť statočný v každej situácii. Sú ľudia, ktorí prekypujú sebavedomím, no v nebezpečenstve strácajú hlavu a ukážu sa ako slabosi. Iní sú bojzliví. No vydržia, len čo sa im do cesty postaví výzva. Stávajú sa statočnými úmerne so situáciou, do ktorej ich postavil Boh, a oni o tom vedia. Spoliehajú sa na to, že práve vtedy, keď to potrebujú, anjel statočnosti ich posilní a bude stáť pri nich.

Želám ti anjela statočnosti, aby si skutočne vytrval v živote, aby si neuhol, keď ti okolo uší bude viať protivietor, aby si neušiel, keď ťa stretne nešťastie. A želám ti, aby si bol statočný pri riešení každodenných konfliktov, aby si sa oslobodil od nutkania byť všade obľúbený. Nech pri tebe stojí anjel statočnosti, keď sa ocitneš v nebezpečenstve, že padneš pred mienkou druhých, keď by si sa najradšej vzdal boja, len aby sa zachoval vzácny mier. Keď je pri tebe anjel statočnosti, dajú sa nájsť riešenia, ktoré sú nakoniec dobré pre všetkých. Statočný človek sa vyhýba každému „zapáchajúcejmu“ kompromisu. Zasadzuje sa za život. Bojuje za život. Anjel statočnosti bojuje po jeho boku. Želám ti anjela statočnosti nielen pred nepriateľom, ale aj pred priateľom. Nech ťa anjel ochráni pred tým, aby si sa nechal podplatiť a aby si sa prispôbil, len aby si nestratil priateľa. Anjel statočnosti ti pomôže odolať aj priateľovi, keď je to nutné. To upevňuje priateľstvo namiesto toho, aby ho zničilo.

Anselm Grün „Anjeli pre život“

Dobry Ježišu,
prichádzam k tebe, k svätostánku a túžim počúvať slová tvojho Otca, ktoré zazneli apoštolom na hore Tábor: Toto je môj milovaný Syn, počúvajte ho.

Čo na to apoštolí? Padnú od strachu na tvár a boja sa. No ty si sa ich dotkol a povedal si im: Vstaňte, nebojte sa.

Dobry Ježišu, prichádzam k tebe a chcem ťa počúvať a ty, prosím, hovor ku mne. Počúvam ťa, Ježišu. Ty mi vždy môžeš a chceš hovoriť do môjho života, do môjho myslenia, do mojich slov, postojov a vzťahov.

Pane, čo mi chceš povedať dnes?

Čoho sa chceš vo mne dotknúť?

Na čo ma upriamiť? Na moje slabosti? Na moje prednosti?

Upriamuj ma, Ježišu, vždy na teba samého. Nech k tebe smerujú moje myšlienky, nech k tebe a s tebou hovorí moje ústa i srdce, nech teba oslavujú moje dobré skutky.

Hovor ku mne, Ježišu, aby môj život utvárali tvoje slová, ktoré sú duch a život.

Hovor ku mne, Ježišu, aby som sa nikdy necítil sám a opustený.

Hovor ku mne, Ježišu, aby som nestrácal odvahu a nádej.

Hovor ku mne, Ježišu, aby som mohol hovoriť aj ja slová pravého života.

Hovor ku mne, Ježišu, aby moje slová neboli prázdne.

Hovor ku mne, Ježišu, aby som sa mohol stavať čím viac podobným tebe.

Hovor ku mne, Ježišu, aby som ťa počul aj vtedy, keď budú ku mne hovoriť moji blížni.

Hovor ku mne, Ježišu, aby si odstraňoval z môjho srdca a z mojej duše strach.

Hovor ku mne, Ježišu, aby som nikdy nestratil vieru v teba.

Hovor ku mne, Ježišu, aby mi tvoje slová boli svetlom na ceste života.

Hovor ku mne, Ježišu, lebo ty máš slová večného života.

Hovor ku mne, Ježišu, lebo tvoje jediné slovo ma môže uzdraviť.

Hovor ku mne, Ježišu, aby ma tvoje slová posilnili a podporili.

Hovor ku mne, Ježišu, lebo tvoje slová majú moc ma zachrániť, očistiť a posvätiť, otvoriť mi zrak i sluch.

Hovor ku mne, Ježišu, lebo tvoje slová nikdy nepominú.

Ježišu, apoštolí od strachu padli na tvár, báli sa, ty si sa ich dotkol a povedal si: Nebojte sa a vstaňte.

Prosím ťa, Ježišu, ty vieš, ako často sa ma dokáže zmocniť strach. Ty vieš, čoho všetkého a ako sa bojím.

Ježišu, dotkni sa ma a hovor aj ku mne tie isté slová: Neboj sa a vstaň.

Hovor mi ich tak, ako kedysi zaznievali prorokovi Eliášovi, keď sa cítil unavený životom a prial si radšej zomrieť ako žiť. Vtedy Eliáš počul Boží hlas: Vstaň a jedz, lebo máš pred sebou, ešte dlhú cestu.

Hovor mi, Ježišu, slová: Neboj sa! - tak ako si ich hovoril apoštolom, keď sa plní strachu plavili po mori.

Hovor mi, Ježišu: Neboj sa! - vo chvíli, keď sa ty sám blížíš ku mne, a ja ťa nepoznávam.

Hovor mi, Ježišu, Neboj sa! - keď sa bojím svojej budúcnosti, keď sa bojím svojej minulosti.

Hovor mi: Neboj sa! - keď vidím, ako nás v Cirkvi ubúda.

Hovor mi: Neboj sa! - keď vidím hrozby a nebezpečenstvá temných síl tohto sveta.

Hovor mi: Neboj sa! - keď vidím nepriateľstvo druhých.

Prosím, vždy ku mne hovor svoje Neboj sa!, ktoré posilňuje, oslobodzuje, dodáva síl...

Jozef Šuppa SJ „Modlitby pred eucharistickým Ježišom“

RYBA NA SUCHU Čítal som príbeh o tom, že niekoľkí vedci sa rozhodli vyvinúť rybu, ktorá by žila na suchu. Na tento pokus vybrali niekoľkých zdravých sled'ov, ktoré chovali a krížili a do ich tela pridávali rôzne hormóny a chromozómy, až kým nevyvinuli rybu, ktorá bola schopná žiť na suchu.

Vedúci pracovník tohto projektu však nebol spokojný. Obával sa, že aj keď táto ryba dokáže žiť bez vody, v jej vnútri je určite skrytá túžba po vode.

„Musíme ju prevychovať,“ povedal, „musíme zmeniť jej túžby.“

A tak začali opäť usilovne pracovať. Rozhodli sa ovplyvniť a zmeniť jej najsilnejšie reflexy. Aký bol výsledok? Vyvinuli rybu, ktorá chcela radšej zomrieť, ako sa namočiť. Dokonca aj vlhký vzduch v nej vyvolával hrôzu.

Vedúci, hrdý na svoje víťazstvo, vzal rybu na cesty. Oficiálne správy uvádzajú, že nová ryba celkom náhodne spadla do jazera. Ako tak klesala ku dnu, oči mala poriadne zavreté, plutvy pevne pritlačené k telu, bála sa čo i len pohnúť, aby sa čo najmenej namočila. Nemala odvahu dokonca ani dýchať, pretože každý inštinkt jej vravel - nie. Ale vieme, že dýchať sa musí.

Ryba váhavo rozťahla žiabre. Vypúlila oči. Nadýchla sa znovu a švihla chvostovou plutvou. Nadýchla sa tretíkrát a radostne sa zavrtela. Odplávala. Ryba objavila vodu.

Niečo podobné prežívajú ľudia ovplyvnení týmto svetom, ktorý odmieta Boha - keď Boha nájdú. Pretože „v Ňom žijeme, pohybujeme sa a sme...“ (List Rimanom 17,28)

Celý život je ustavičnou príležitosťou stretnúť sa s Ježišom.

— Romano Guardini

lectio divina
A nebo sa otvorilo

Lk 3,15-16.21-22

¹⁵Ľud žil v očakávaní a všetci vo svojom srdci uvažovali o Jánovi, že azda on je Mesiáš. ¹⁶Ale Ján všetkým odpovedal: Ja vás krstím vodou. Prichádza však mocnejší ako ja. Ja nie som hoden rozviazať mu ani remienok na obuvi. On vás bude krstiť Duchom Svätým a ohňom.

²¹Keď sa všetok ľud dával krstiť a keď už bol pokrstený aj Ježiš, ktorý sa modlil, otvorilo sa nebo ²²a Duch Svätý zostúpil na neho v podobe holubice. Z neba zaznel hlas: Ty si môj milovaný Syn, v tebe mám zaľúbenie.

Ďalšie čítania: Iz 40,1-5.9-11; Ž 104.1-4.24-25.27-30; Tít 2,11-14 - 3,4-7

1 ČÍTANIE:

Lukáš nás vedie cez udalosti, ktoré zobrazujú Ježiša ako Spasiteľa. Pripomína nám, ako židovský národ veľmi očakával Mesiáša a Spasiteľa. O Mesiášovi sa v istom ohľade vedelo dosť veľa, pretože všetci veľkí proroci rozprávali o jeho príchode. Napriek tomu ľudia stále jeho príchod očakávali.

Počas minulých rokov, hlavne vo vratkých časoch, museli ľudia veľmi pozorne skúmať významných ľudí. Teraz sa čudujú, ba dokonca dúfajú, že prislúbeným Mesiášom je Ján. Ján však pohotovo vyvráti ich túžbu a vyhlasuje blízky príchod pravého Spasiteľa, ktorý „bude krstiť Duchom Svätým a ohňom“.

Ján im prezradil, že Spasiteľ bude duchovný a nie politický vodca. On bude krstiť ľudí Duchom Svätým. Pre ľud to bol viac ako nepochopiteľný prísľub. Ako by Jánovi nasledovníci odpovedali? Porozumeli by ho?

Tu na brehu Jordána je Ježiš pokrstený spolu s ostatnými. Aj keď on sám nezhršil, je ochotný stotožniť sa s hriешným ľudom vo verejnom pokání a obrátení.

Keď Ježišov krst opisuje Matúš (3,13-15), zaznamenáva Jánovo prekvapenie. Lukáš sa však zameriava na Ježiša a Ducha Svätého.

Ježiš po krste zostáva v modlitbe a kontemplácii. Potom sa stane zázrak, keď Ježiš vidí Ducha Svätého, ktorý na neho zostupuje v podobe holubice. A Ježišova modlitba je vyslyšaná, pretože k nemu prehovorí Otec a vyhlási ho za svojho Syna.

Môžeme si všimnúť, že hneď, ako sa Ježiš stotožní s ľuďmi v krste obrátenia, jeho Otec prehovorí hlasne a zreteľne: „Ty si môj milovaný Syn, v tebe mám zaľúbenie.“

2 MEDITÁCIA:

- Čo spôsobilo, že Ján sa javil ako prislúbený Mesiáš? A prečo bolo pokrstenie Ježiša Jánom nevyhnutné? Ako to môže pomôcť ľuďom pripraviť sa na Ježiša a jeho odkaz?
- Pokrstenie Ježiša sa stalo „zjavením Pána“, zjavením Boha - v spôsobe Otca, Syna, a Ducha Svätého (holubice). Čo toto poznanie a prehlásenie znamenalo pre samotného Ježiša?
- Predstavte si, že by ste boli tam, videli by ste holubicu a počuli Boží hlas. Ako by táto skúsenosť ovplyvnila váš názor na Ježiša?

3 MODLITBA:

Ž104 je zvučná pieseň slávy. Úvodný verš prehlasuje: „Dobroreč, Hospodinovi, moja duša! Hospodin, môj Boh, nesmierne si veľký!“

V nasledujúcich 44 veršoch sa Žalmista pozerá na každodenný svet okolo seba a vidí vo všetkom Božiu ruku. Žalm prekypuje oslavou a vyjadruje city Bohu.

Čítajme verše pomaly. Potom si napíšme svoj vlastný zoznam dôvodov na oslavu Boha a obetujeme mu ho ako modlitbu úcty. Potom môžeme vysloviť Bohu svoj vlastný žalm.

4 KONTEMPLÁCIA:

Uvažujme o dnešných veršoch z Iz a o tom, čo nám prezrádzajú o Ježišovi a Jánovi Krstiteľovi. Nech sa prísľuby, obsiahnuté v týchto pár veršoch, zakorenia hlboko v našich srdciach.

Porozmýšľajme o veľkých slovách svätého Pavla v jeho Liste Títovi. Naša spása závisí od Božej milosti a on nás požehná, aby sme mohli žiť svoje životy spôsobom, ktorý ho potešuje.

Boh chce, aby sme mali večný život s ním, a spravil všetko pre to, aby to bolo možné. Toto je ďalší úžasný prísľub plný nádeje, ktorý máme pestovať vo svojich srdciach.

www.fara.sk/vistuk/

www.vistuckespektrum.sk

Spoločenstvo pri farskom kostole Najsvätejšej Trojice
vo Vištuku